

[Justitsministeren]

det, i Folketingsåret 1987-88. Hvis betænkningen som ventet kommer lige efter sommerferien, skulle lovforslaget jo kunne fremsættes i begyndelsen af næste samling.

Selv om jeg har meget stor sympati for baggrunden for de nu fremsatte lovforslag, mener jeg, at vi ikke blot kan, men også må og bør afvente den samlede behandling af disse spørgsmål i medieansvarsudvalgets kommende betænkning. Kun på den måde vil vi kunne sikre os, at alle aspekter og konsekvenser inddrages i overvejelserne.

Reglerne i presselovgivningen regulerer jo den meget vanskelige balance mellem hensynet til ytringsfriheden og retsbeskyttelsen over for freds- og ærekrænkelser. Jeg kan som eksempel på det sidste nævne, at det, så vidt jeg kan se, efter det foreslåede vil være muligt for en person, der udtaler sig i en lokalradio, at fremkomme med stærkt injurierende udtalelser om andre private, uden at det vil være muligt at gøre nogen ansvarlig for udtalelserne, og det kan jeg ikke tro er nogen af forslagsstillernes mening.

Men jeg vil gerne endnu en gang fremhæve, at jeg er positiv over for tanken om ligestilling mellem den trykte presse og de elektroniske medier og enig i, at vi må have denne lovgivning klarret så snart som muligt på det forsvarlige grundlag, som vi kan forvente at have, når medieansvarsudvalget er færdigt med sit arbejde.

Lissa Mathiasen (S):

»Der er indtruffet en alvorlig begivenhed. Højesteret afsagde fredag den 28. november 1986 kendelse om, at Kurt Madsen, producent og journalist, nu lovligt udsættes for psykisk tortur for at aftvinge udlevering af kildemateriale. Dette er et klart indgreb i din og min ytringsfrihed.«

Dette er et citat fra Radio Århus, bånd af 28. november 1986.

Det er stærke ord, men ikke desto mindre rigtige ord. Og det kan jo nok undre én, at det ansvarssystem, som blev forladt for den trykte presses vedkommende for 135 år siden, og som ikke var godt nok til at sikre ytringsfrihed i meningsudvekslingen og nyhedsdækningen, skulle være godt nok til de elektroniske medier.

Socialdemokratiet har gentagne gange i de seneste år givet udtryk for, at der er behov

for særlige ansvars- og kildebeskyttelsesregler for de elektroniske medier, men har også tilkendegivet, at vi gerne så arbejdet i medieansvarsudvalget gjort færdigt inden en egentlig revision af loven.

Men vi må indrømme, at Kurt Madsen-sagen viser, at vi ikke kan vente længere, og jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne give tilslutning til ønsket om et ensartet regelsæt for de trykte og de elektroniske medier. Jeg tror nok, at SFs forslag har vakt lidt forvirring i de fleste rækker. Man kan sige, at SF har formået at give lidt for enhver smag, specielt når man ser på § 172, stk. 2, men det glæder mig selvfølgelig, at SF mener det, der står i bemærkningerne.

Som jeg tidligere har været inde på, havde vi gerne set, at medieansvarsudvalget havde gjort sit arbejde færdigt, ikke mindst set i relation til de øvrige ændringer, som SF foreslår, og som jeg betvivler giver den sikkerhed og frihed, vi ønsker. Generelt mener også vi, at der er behov for en revision af hele området, og der var måske nok behov for at se lidt på landene omkring os også i den sammenhæng.

Selv om justitsministeren allerede har sagt lidt om tidsfaktoren i forhold til medieansvarsudvalgets færdiggørelse af arbejdet, vil jeg gerne høre, om der skulle være mulighed for at fremrykke det eller afgive delbetænkning. Jeg synes, det ville være nyttigt for det forestående arbejde med dette forslag.

Men som sagt kan Socialdemokratiet støtte de Radikales forslag og SFs bemærkninger, idet vi giver udtryk for en positiv holdning til SFs ønsker, men vi finder dog, at der er behov for en nærmere drøftelse af disse lovforslag i udvalget.

Helge Adam Møller (KF):

Vores ordfører i denne sag, fru Annelise Gottfredsen, er forhindret i at være til stede ved dette møde, og jeg skal derfor på hendes vegne udtale følgende:

Det Konservative Folkeparti finder, at det er et vigtigt led i den frie presses mulighed for at orientere befolkningen og for at udøve offentlig kritik, at man har en vidtgående beskyttelse af sine kilder. Vi må erkende, at retsplejelovens kildebeskyttelse i øjeblikket ikke omfatter de elektroniske medier; den gælder altså ikke for radio og tv.